

Valitus, jonka Ralf Schröder on tehnyt 28.11.2012 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-133/08, T-134/08, T-177/08 ja T-242/09, Ralf Schröder v. yhteisön kasvilajikevirasto, 18.9.2012 antamasta tuomiosta

(Asia C-546/12 P)

(2013/C 38/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Ralf Schröder (edustajat: asianajajat T. Leidereiter ja W.-A. Schmidt)

Muut osapuolet: yhteisön kasvilajikevirasto (YKLV) ja Jørn Hansson

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) 18.9.2012 antama tuomio on kumottava asiassa T-242/09 tehtyä päätöstä sekä oikeudenkäyntikuluista tehtyä päätöstä koskevilta osin
- ensimmäisessä oikeusasteessa esitetty valittajan vaatimus YKLV:n valituslautakunnan 23.1.2009 tekemän päätöksen (asia A010/2007) kumoamisesta on hyväksyttävä
- YKLV on veloitettava korvaamaan kaikki valittajalle kyseessä olevassa oikeudenkäynnissä, yhdistetyissä asioissa T-133/08, T-134/08, T-177/08 ja T-242/09 unionin yleisessä tuomioistuimessa ja YKLV:n valituslautakunnassa käydyssä edeltävässä menettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

I Ensimmäisessä valitusperusteessaan valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin oletti oikeudellisesti virheellisellä tavalla, ettei asiasisältöä täytyntä tutkia viran puolesta YKLV:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä, joka koski yhteisön kasvilajikkeelle myönnetyn suojan mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen hylkäämistä. Valittaja katsoo, että tässä yhteydessä rikotaan todistustaakkaa ja asian selvittämistä koskevia sääntöjä, joita sovelletaan valituslautakunnassa käytävään menettelyyn, sekä loukataan unionin yleisen tuomioistuimen laillisuusvalvonnan harjoittamista koskevaa velvollisuutta ja valittajan oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, hyvään hallintoon ja tehokkaisuuteen oikeussuojakeinoihin.

II Toisessa valitusperusteessaan valittaja riitauttaa unionin yleisen tuomioistuimen toteamuksen, jonka mukaan YKLV:ssä käytävässä menettelyssä voidaan vaatia asian selvittämistoimia vain silloin, kun osapuoli on esittänyt alustavaa näyttöä kyseessä olevasta väitteestä. Valittaja vetoaa tältä osin todistustaakkaa ja asian selvittämistä koskevien sääntöjen rikkomiseen, kuulluksi tulemista koskevan oikeuden epäämiseen sekä tosiseikkojen ja näytön ottamiseen huomioon vääristyneellä tavalla, vaikka oletettaisiin, että todistustaakka on valittajalla.

III Kolmannessa valitusperusteessaan valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin piti valittajan mukaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla ”vääriä tosiseikkoja” eli tosiseikkoja, joita ei ollut olemassa, yleisesti tunnettuina. Valittaja vetoaa tältä osin siihen, että unionin yleinen tuomioistuin loukkasi laillisuusvalvontaa koskevaa velvollisuuttaan, ja väittää, että tosiseikat ja näyttö otettiin huomioon vääristyneellä tavalla.

IV Neljännessä valitusperusteessaan valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki näyttö- ja todistustaakkaa koskevia oikeudellisesti virheellisiä toteamuksia, kun se moitti valittajaa siitä, ettei se ollut esittänyt näyttöä niiden väitteidensä tueksi, jotka koskivat kasvunsäätien vaikutuksia. Valittaja väittää tässä yhteydessä, että tuomio on ristiriitainen, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole harjoittanut laillisuusvalvontaa ja että perustelut ovat puutteelliset.

V Viidennessä valitusperusteessaan valittaja riitauttaa unionin yleisen tuomioistuimen toteamuksen, jonka mukaan Osteospermum-lajin varren kasvusuuntaa ei ollut otettu — tai se oli otettu merkityksettömänä seikkana — mukaan lajikkeen erotettavuutta koskevaan tutkimukseen. Tätä on pidettävä asetuksen (1) 7 ja 20 artiklan rikkomisena ja oikeudenkäynnin kohteen kiellettyä laajentamisena; päätöksellä loukataan kieltoa tehdä yllätyksellisiä päätöksiä. Lisäksi vedotaan kuulluksi tulemista koskevan oikeuden epäämiseen.

VI Kuudennessa valitusperusteessaan valittaja riitauttaa unionin yleisen tuomioistuimen toteamuksen, jonka mukaan kasvilajikkeeseen varren kasvusuuntaa koskeva ominaisuus on määritettävä suhteellisten perusteiden nojalla eli kyseessä olevassa tutkimuksessa tutkittaviin muihin kasveihin nähden. Valittajan mukaan tätä on pidettävä tosiseikkojen ottamisena huomioon vääristyneellä tavalla, asetuksen rikkomisena, oikeudenkäynnin kohteen kiellettyä laajentamisena sekä unionin yleisen tuomioistuimen harjoittamaa kattavaa laillisuusvalvontaa koskevan velvollisuuden loukkaamisena. Päätös on siten ristiriitainen.

(1) Yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista 27.7.1994 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2100/94 (EYVL L 227, s. 1).